

Izhaja enkrat na mesec.

JUGOSLOVANSKI

Izhaja enkrat na mesec.

CENA: za vse leto 25 Din.

za pol leta 12-50 Din.

Posamezna številka 2 Din.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, Komenskega ul. 12.

OBRTNIK

Gene Inzeratom:

Pri enkratni objavi

1/1 str. 480 D, 1/2 str. 240 D,

1/4 str. 120 D, 1/8 str. 80 D,

1/12 str. 40 D.

GLASILO „JUGOSLOVANSKE OBRTNE ZVEZE“ V LJUBLJANI.

Maribor, 8. septembra 1925.

Dva važna dogodka iz zgodovine katoliških društev rokodelskih pomočnikov.

Minuli so lepi dnevi praznovanja 70-letnega jubileja mariborskega rokodelskega društva. Zamišljeni so bili zajedno kot priprava za ustanovitev Zveze kat. društev rokodelskih pomočnikov v naši državi. Potekali so v obojnem oziru srečno in zadovoljivim uspehom.

Predvsem je krasno uspela proslava jubileja najstarejšega kulturnega društva v Mariboru. Pričela se je 5. septembra s pozdravnim večerom v veliki Götzovi dvorani. Tu je bilo prostora, da so vse naše organizacije lahko pozdravile najstarejše bratsko društvo, ki je po vojni, ko je imelo svoje prostore v Lekarniški ulici, isto prijateljstvo delilo z raznimi našimi društvi. Poleg organizacij so se pozdravnega večera udeležili zastopniki cerkvene in svetne oblasti in dragi ljubi gostje iz Slovenije in Hrvaške. Zlasti je dala prireditvi sijaj navzočnost prevzviš. knezoškofa dr. Andreja Karlina, prelata stolnega kanonika dr. Tomažiča, zastopnika velikega župana srezkega poglavarja dr. Poljanca, mestnega župana dr. Leskovarja, narodnega poslanca Žebota in številnih zastopnikov rokodelskih društev iz Ljubljane, Zagreba, Vrhnike in Novega mesta. Po pozdravu društvenega predsednika Matije Ljubša je presvetli knezoškof dr. Andrej Karlin razložil, kako važen del dušno pastirskega delovanja je skrb za mladino in je v prepričevalnih besedah vabil k vstrajnemu delu na tem polju. Župan dr. Leskovar je proslavljal kat. društvo rokodelskih pomočnikov kot skupni dom, iz katerega je izšlo jedro našega meščanstva: rokodelci in obrtniki. Ljubljanski kanonik Alojzij Stroj je slavil društvo kot organizacijo, v kateri se je 70 let s skupnimi močmi delalo za napredek rokodelstva in s tem za kulturni napredek vsega mesta in dežele; pokazal je kako sta skupno delo podpirala vstrajnost društvnikov in v njih zgledna medsebojna ljubezen. S tem delom se je okoristilo 3050 članov, ki so bili v teku časa sprejeti v društvo in sad tega dela je cvetoče društvo rokodelskih mojstrov.

Superior M. Rihtarič iz Zagreba je pokazal na dolžnosti, ki jih ima občinstvo in tudi ženstvo do rokodelskega in obrtnega stanu. V navdušenih besedah sta častitela društvu narodni poslanec Žebot in podpredsednik vrhniškega društva kaplan Ivan Veider. Telegrafične čestitke je med drugimi poslal veleindustrijec Anton Rojina iz Ljubljane v imenu obrtne zveze. V odmorih je neumorno igrala godba Kat. omladine. Poseben užitek pa nam je bilo ubrano petje pevskega zbora ljubljanskega rokodelskega društva. Krasen tenor pevskega zbora nam bo ostal v najboljšem spominu.

Nedeljska proslava se je pričela s sv. mašo v Alojzijeve cerkvi. Svetišče je bilo krasno ozaljšano, v ospredju so stale društvene zastave iz Maribora, Zagreba, Ljubljane, Novega mesta in Vrhnike in zastave mariborskih društev: Kat. omladine, Izobraževalnega društva v Krčevini in Kršćanske ženske zveze. V ognjevitim govoru nam je ravnatelj Pavel Ži-

vortnik pokazal apostolsko delo, ki ga izvršujejo katoliška društva, predvsem kat. društvo rokodelskih pomočnikov. Med sv. mašo knezoškofa dr. Andreja Karlina so peli pevci cerkvenega pevskega zbora, mariborski člani so pa sprejeli sv. obhajilo.

Po cerkvenem opravilu so šli udeleženci v sprevedu z zastavami na čelu v dvorano Zadrugne gospodarske banke. Dvorana je bila bogato ozaljšana, med zelenjem in cvetjem so bile postavljene zastave. Zborovanje je otvoril z lepim nagovorom društveni predsednik Matija Ljubša. Po njegovem pozdravu so zborovalci sklenili vdanostne izjave Nj. svetosti papežu in Nj. Vel. Kralju Aleksandru. Nato je pozdravil zborovalce predsednik društva kat. mojstrov Lorber, dalje zastopnik velikega župana dr. Pfeifer in zastopnik ljubljanskih trgovcev in obrtnikov trgovec g. Pavlin. Slavnostni govornik kanonik Stroj je na podlagi 70-letnega delovanja mariborskega kat. društva rokodelskih pomočnikov pokazal, da v Kolpingovih društvih izvršuje sv. Cerkev veliko socialno delo, ker zasipa socialno brezno med bogatimi in ubožnimi, med inteligenco in preprostim ljudstvom po naročilu okrožnice Leona XIII. o Delavskem vprašanju oziroma po naročilu Gregorija Velikega, čegar besede so v tej okrožnici navedene in se glase: »Kdor je prejel v dar razum, naj ga obrača v plodonosen pouk; kdor pa je prejel bogastvo, naj gleda, da ne čaka z dobrodelnostjo; kdor je v navadnih rečeh skušen in izurjen, naj porablja svoje moči v blagor bližnjega.«

Po slavnostnem zborovanju je bilo takoj zborovanje rokodelskih pomočnikov. Zborovanje je vodil predsednik zagrebškega rokodelskega društva superior Rihtarič. Ko so se zastopniki vseh navzočih društev zedinili, da naj se društva vodijo po dosedanjih lokalnih pravilih, so se pravitako soglasno izjavili, da naj so društva posameznih škofij združena v škofijskih zvezah, vsa društva v državi pa tvorijo Centralno zvezo v Jugoslaviji. Na čelu škofijske zveze je škofijski predsednik, na čelu centralne zveze pa centralni predsednik. Centralnemu predsedniku, čegar agende naj sedaj oskrbuje predsednik ljubljanskega rokodelskega društva, naj pomaga dva tajnika in sicer sedaj podpredsednika zagrebškega in vrhniškega društva. S temi dalekosežnimi sklepi je organizacija kat. društev rokodelskih pomočnikov v Jugoslaviji dobila trdno podlogo in se more sedaj krepko razvijati.

V nedeljo popoldne je bila pri Gambrinu društvena veselica, ki je zbrala vse mariborske sloje k prijateljskemu sestanku. Veselico je poživljalo lepo petje ljubljanskega rokodelskega društva in godba kat. omladine. Poučni izlet k električni centrali na Fali in v tovarno za dušik in karbid v Rušah je v ponedeljek zaključil slavnostne dni v Mariboru.

Ko smo ogledali na Fali, kako je človeška pridnost iz vodnih sil dobila električno luč za Maribor, Ptuj, Celje in Trbovlje itd., nam je nehote prišlo v spomin delo Kolpingovo, ki je organiziral trojni kapital, gmojni kapital premožnejših slojev, duševni kapital inteligence in mladostno moč, da bi po Kat. društvih rokodelskih pomočnikov rešil vsepovsod obrtno mladino in ji pomagal do vsestranskega napredka. Naj bi Centralna zveza kat. društev rokodelskih pomočnikov, ustanovljena v Mariboru, kjer so vsi eksistenčni pogoji za

razvoj male pa tudi velike težke industrije, skrbela tudi, da bo najvažnejši pogoj za prospeh industrije, dobroizurjen rokodelc in delavec mogel napredovati, opirajoč se na krščanski svetovni nazor in stremeč po vsestranskem strokovnem napredku.

»Naj tako deluje društvo v Mariboru« in z njim vsa društva v »Jugoslaviji«.

Izterjavanje davkov.

Pod tem naslovom je 1. septembra t. l. priobčil trgovski list članek, v katerem pisec oistro napada delegata Šavnika, ki se je s svojo znano okrožnico na podrejene mu urade izkazal kot nesposobnega za vodjo tako važne institucije kot je finančna delegacija v času, ko Slovenija gospodarsko umira. Vzlje vsem popravkom, ki jih gospod delegat objavlja v raznih dnevnikih, je vendar resnica, da se je letošnje leto pričelo pri naših davkoplačevalcih z nerazumljivo prakso izterjavati nemogoče davke za naprej in za nazaj v taki meri, da bo za leto dni vsak drug podjetnik, trgovec in obrtnik primoran napovedati konkurz in tako odsloviti nekaj nastavlencev in veliko število delavstva ter s tem povečal nezaposlenost. Kaj pa bo potem, ko ljudje ne bodo imeli ne dela ne zaslužka, si pa tudi g. delegat lahko pouči iz kake stare zgodovinske knjige, v kateri so popisani najrazličnejši časi s svojimi posebnostmi.

Poznavalec gospodarskih razmer v Sloveniji piše:

Splošno krizo, ki nastopa v našem gospodarstvu v povojni dobi, so pretežno posredno ali neposredno povzročili izredno visoki neposredni davki. Najobčutnejša davka v Sloveniji, kjer so v veljavi še staroavstrijski zakoni, sta posebna pridobnina in dohodnina. Prva ovira naše delniške družbe v njihovem razvoju in preprečuje ustanovitve novih podjetij, kajti vsak podjetnik se premisli, predno ustanovi pri nas podjetje, ki naj bi plačevalo do 90% ali še več davka, ker ne uvidi, zakaj naj bi delal edino za davke. Navedli bi lahko v tem oziru konkretne primere, kako so nova snujoča podjetja kalkulirala rentabilnost svojih podjetij in na podlagi kalkulacij prišla do prepričanja, da jim ravno zaradi visokih davčnih bremen ne kaže osnavljati novih delniških družb v Sloveniji. In šli so drugam, tja, kjer bremena niso tako občutna, odnosno je njihova občutnost samo na papirju, dejansko pa dosega samo neznamen del davčne obremenitve v Sloveniji.

In naša dohodnina? O tej je sploh škoda izgubljati besede. Žalostno je edino to, da oni krogi, ki so razvrednotili našo krono z relacijo 1 dinar za 4 krone in s tem povzročili zasebnemu gospodarstvu neprecenljivo škodo, do danes edino iz fiskalnih razlogov ne morejo, odnosno nočejo uvideti, da je že postulat pravičnost, da uporabljajo eno in isto mero tudi tam, kjer bi morali resignirati na del svojih dohodkov in tudi sami nositi posledice svoje ponesrečene valutne politike.

Še bolj žalostno pa je, da se pri nas v Sloveniji že itak občutni neposredni davki izterjujejo s vso silo in da se finančna delegacija ne ozira dovolj na vedno ostrejšo gospodarsko krizo, ampak odreja poostreno izterjavanje davkov ravno ob najneugodnejšem času, ob času mrtve sezone, ki je najmanj prikladna za vnovčevanje zalog in izdelkov, ob času težkih izgub, katere so zadele zasebno gospodarstvo vsled visokega porasta dinarja, kakor tudi vsled kupčijskega izpada, katerega je povzročila nova visoka carinska tarifa.

Delegat ministristva financ v Ljubljani g. dr. Šavnik je pred kratkim naslovil na davčna oblastva in na davčne urade oistro okrožnico, v kateri zabičuje, kakor jo citirajo nekateri časopisi, podrejenim organom, naj posvečajo izterjavanju davkov povišano pozornost, kajti sedanji davčni zaostanki so »škandalozno visoki«. Svoje uradnike patetično vprašuje: »Ali hočete, da naj poročam na merodajno mesto: Gospod, motil sem se, moji ljudje brez procentov ne bodo več izpolnjevali svojih dolžnosti?« V nadaljnjih izvajanjih namiguje očividno na plače državnih namestencev in jim predložuje: »Kljub vsestransko in krepko napredujoči konsolidaciji naša država notorno še ni razpolagala z zadostnimi finančnimi

sredstvi, da bi mogla izpolniti vse svoje deloma najnujnejše naloge. Dokazov mi menda ni treba daleč iskati, čutimo jih na lastnem telesu.« A g. delegat sam uvideva, pred kakšno težko nalogo je postavil svoje uradnike. Zato jih tolaži češ »z ono mero žrtvovalnosti in samozatajevanja, ki jo smatram pri slovenskem uradniku za samoobsebi umevno, se pa dajo (težave) obvladati, ako se stvar prav prime v roke in se ne bodele dali motiti niti po privatnih rekriminacijah, niti po javni kritiki, ki tudi ni vselej strokovnjaška, niti neinteresirana, niti politično »pristranska«. G. delegat koncem okrožnice izraža upanje, da bi pri vseh uradih glede izterjavanja davkov »zavladala resna volja, to zavoženo stvar spraviti nazaj na pravi tir. Kolikor se pa varamo v tej svoji nadi, naj prizadeti sami sebi pripišejo posledice.« Te posledice so pa našete v prilogi k tej okrožnici: »Novi uradniški zakon daje, posebno sedaj še, možnosti dovolj, da se neposredno ustvari ali izposluje remediura. Kakor nerad, se bom te možnosti poslužil brez mnogo formalitet in na način, ki bo za dotičnika najbolj občutnejši, ako sprevidim, da z lepa ničesar ne dosežem.« In s povdarkom nadaljuje g. delegat: »Vsi uslužbenci so lahko uverjeni, da imam v tem oziru zagotovljeno brezpogojno oporo pri gospodu finančnemu ministru.« Finančni minister je v naši državi prvi faktor, ki ima interes na tem, da se ohrani substanca in njena rentabilnost, ker le taka smer finančne politike mu jamči trajno naraščajoče dohodke. Sigurno je, da baš sedanji finančni minister, ki je po poklicu bankir in praktični ekonom, ne more biti sporazumen, še manj pa dajati odredbe, ki morajo neizogibno celi pokrajini spodrezati korenine gospodarski aktivnosti. Sigurno je tudi, da on izvedbo izterjavanja davčnih zaostankov katastrofalne posledice davčne praske pozna samo iz enostranskih poročil podrejenih organov, ne pa iz objektivnega, splošno gospodarskega stališča.

Nadalje g. delegat odreja podrobnosti eksekucije in daje navodila, kako postopati posebno proti onim, »ki zaležejo za kopo drugih in bi (po neigovem mnenju) ob malem naporu tudi lahko plačali, pa iz malomarnosti ali ker jim ne diši, ne plačajo ali se v svoji oblastnosti celo upirajo plačilu.« Mnenja smo, da g. delegat zapira oči pred notornimi dejstvi, da se davki v povojni dobi niso pravočasno predpisovali, ampak večkrat za več let nazaj (posebno vojni davek), vsled česar je moral davkoplačevalec v takih primerih od obdavčenih dohodkov vsled porasta denarnega kurza plačati davek ob kurzu, ki ej bil do 40 ali še več odstotkov višji nego so bili dohodki. V zvezi s tem so izgube na vrednosti nepremičnin in blagovnih zalog in vedno težje obrestovanje dinarskih dolgov. Noben objektivni opazovalec našega gospodarskega življenja bi ne smel prezreti teh dejstev, najmanj pa g. delegat, ki naj bi se zaradi tega prizadeval, da po možnosti brez preobčutnih pretresljajev našega gospodarskega življenja likvidira posledice povojne dobe. V tem tiči naravnost umetnost, ne pa v tem, da se gordijski vozle prehodne dobe pred izenačenjem davkov enostavno preseka. Lahko je ne eni strani ubirati mile strune, da nihče ne zahteva od uradnikov, »da bi uničevali eksistence«, na drugi strani pa namigavati, kako se z žepnim rubežem more »baš neko lepo nedeljo ob navzočnosti mnogoštevilne publike« vršiti žepni rubež in s tem ne le osramotiti davkoplačevalca, ampak mu izpodkopati ugled, z upanje in kredit, kar je pri mnogih istovetno z njihovo gospodarsko eksistenco.

In posledice tega? Za enkrat se kažejo posledice v tem, da se večina prošenj za odlog davčnega plačila ali za odplačevanje davčnega zaostanka v obrokih kratkomalo zavračajo. Temu zavračevanju bo sledil opomin, bo sledila rubež in prodaja, ako ne bo davkoplačevalec šel preko svoje gospodarske moči, da plača svoje davke. V vsaki številki »Urad. lista« imamo v objavah konkurzov in poravnjav zadosti dokaza, da je situacija do skrajnosti napeta in da očitki renitence ali malomarnosti slovenskim davkoplačevalcem baš niso zadosti utemeljeni. Drakonične odredbe okrožnice so le v stanu težavo položaja še poostri in spraviti mnogo gospodarskih podjetij iz ravnotežja. Mislimo, da tudi izvrševalni

davčni organi, ki so kot krajevni podrobni poznavalci razmer najboljše informirani o trenutnem položaju in plačilni zmožnosti podjetij, ki niso našli dosedaj za potrebno koncentrirati vplačila v obrokih ali druge olajšave, ne zaslužijo za to očitka brezbriznosti.

Končno se moramo zavedati političnih posledic takega prenatrženega postopanja, ki ne bodo nobeni vladi dobro došli.

Davek telesnih delavcev.

Kakor smo že v eni prejšnjih številčk opozorili naše čitatelje je s 1. aprilom stopil v veljavo davek na ročno delo, ki naj bi nadomeščal osebno dohodnino, katero sedaj plačujejo posamezni uslužbenci v privatnih podjetjih, kakor delavci in delavci, oziroma delavke v tovarnah, nadalje pomočniki pri obrtnikih in razni težaki, ki stalno opravljajo delo in se ne prištevajo k sezijskim delavcem. Ker mora po zakonu jamčiti podjetnik, obrtnik, da bo delavec, ki je pri njem zaposlen, v resnici plačal davek na ročno delo, zato so delodajalci v splošnem začeli delavstvu odtrgovati od kosmatega zasluzka 3.3% in tako nabrati denar vsak mesec pošiljajo na pristojni davčni urad. Ker je tozadevni zakon o pobiranju davka na ročno delo v splošnem zadel na hud odpor pri delavstvu, je Jugoslovanski klub potom svojega poslanca dr. Gosarja vložil protest na finančno ministrstvo in po dolgem obotavljanju merodajnih krogov dosegel nekatere olajševalne spremembe prvotno razglašene zakona.

Zakon o budžetskih dvanajstinah avgust—november 1925 vsebuje v čl. 8 točka VII to določbo o davku telesnih delavcev, ki se glasi:

Člen 56 zakona o budžetskih dvanajstinah za mesece april—julij se menja in glasi:

Vsi telesni delavci(ke) brez ozira na naravo posla, ki ga vršijo, in koji ne prejemajo zasluzka od države, namreč od privatnih oseb ali ustanov, plačajo od 1. aprila 1925 od svojega zasluzka 2% na ime posrednih davkov in vseh državnih in specijelnih pribitkov; 0.50% na ime invalidskega davka; 0.20% na ime vojno komorskega pribitka in 0.60% na ime izrednih pribitkov.

Kot osnova za odmero samoupravnih doklad, če kjer in v koliko podpadajo telesni delavci(ke) plačanju istih, služi 0.50 Din od 100 Din zasluzka.

Telesni delavci(ke) izpod 18 in preko 65 let starosti vobče; telesni delavci(ke), kojih zasluzek znaša manj od Din 5000 letno in sezonski in poljedelski delavci (dninarji) se oproščajo plačanja tega davka.

Poslodavci jamčijo za plačilo davka svojih telesnih delavcev. S tem se ukinejo vse ostale odnosne naredbe, koje so dosedaj obstojale v poedinih pokrajinah.

Po zgoraj navedenih odstotkih od posameznih davkov znaša davek telesnih delavcev skupaj z vsemi pritičnimi pribitki 3.3% od kosmatega zasluzka in priporočamo obrtništvu, naj ta davek od tedna do tedna sproti odtegne od pomočnikov plače, da ne bo čez mesece razočaranje za mojstra kakor za pomočnika, ko bo davčni urad počel od 1. aprila nazaj izterjati omenjeni davek, ki bo odslej nadomeščal osebno dohodnino za delavstvo. Te dni razpošiljajo davčni uradi na vsa večja obrtna podjetja pozive, naj pošljejo seznam vseh izplačanih prejemkov posameznim pomočnikom oziroma težakom skupno z že zapadlim davkom do koncem avgusta. Za naprej pa odreja davkarija, naj se davek na ročno delo pošilja redno vsak mesec z izkazom o izplačanih prejemkih v tisti dobi.

V koliko bo davek na ročno delo vplival ugodno na naše že itak pretirane davčne zahteve, bo pokazala bodočnost. Mnenje, da bo ta davek pri že dosedaj plačujočih manjši kot je bi osebna dohodnina pri istih prejemkih, je precej dvomljiv, ker nam dosedanja davčna praksa še ni nikoli prinesla kako izboljšanje, ampak samo poslabšanje. Če bi tudi po zakonu v resnici prišel davek nekoliko nižji, bodo že naši izvrstni davčni strokovnjaki pri davčnih oblastvih iztaknili

kako piko ali vejico v besedilu zakona, da bodo lahko ustregli svojemu šefu in izbili še kake doklade, ki jih zakon izrecno ne prepisuje. Po mnenju g. Frana Žagarja, zborničnega konzulenta, bo davek na ročno delo pomenil za one, ki so plačevali že dosedaj dohodnino, olajšanje davčnega bremena. Tako je plačeval pomočnik-samec, ki zasluži na teden 350 Din, torej na leto 18.200 Din, dosedaj dohodnine s pribitki 403 Din 13 para in komorskega pribitka 168 Din, skupno torej 589 Din 13 para. Po novem zakonu pa bo plačal 546 Din. Še večja pa je razlika pri ročnem delavcu, ki zasluži n. pr. na teden 500 Din, na leto torej 26.000 Din. Ta plača sedaj 1022 Din dohodnine, po novem pa bo plačal 858 Din. Čim večja je plača, tem večja je razlika v prilog delavca, ker je bila dosedanja dohodnina progresivna, sedanj davek pa se bo pobiral v stalnem odstotku 3.3%. Pač pa so z novim davkom prizadeti vsi oni, ki so zaslužili manj nego okrog 17.000 Din, ako so bili samci. Ti vsi bodo v bodoče plačevali davek, ako so za to dani splošni pogoji davčne dolžnosti, to je višina zasluzka nad 5000 Din in starost nad 18 let in pod 65 letom. Če so na eni strani malenkostno zvišali davek, so ga pa na drugi strani tako izdatno povišali, ker vsi tisti delavci, ki dosedaj izmed delavstva niso plačevali davka, a bodo v bodoče morali in seveda s tem lahko več zahtevali od mojstrov in podjetnikov, ti zopet bodo primorani dvigniti cene izdelkom, a žalibog s tem tudi izgubili še tiste naročnike, ki jih imajo, ker se bo konsum raje obrnil na inozemske izdelke, ki so cenejši. Naši tujci v sosednjih državah nimajo niti zdaleka tako občutne javne dajatve kot jih imajo delodajalci v naši državi, posebno še po zaslugi davčnega aparata v že itak izmozgani Sloveniji.

Prememba zakona o trgovskih in obrtniških zbornicah.

Ministrski svet je dne 30. junija 1925 na podstavi pooblastila iz člena 135 finančnega zakona za leto 1924/1925 izdal Uredbo o izpremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji trgovskih in obrtniških zbornic glede sestave in teritorialnega okrožja Trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani kakor tudi volilnega reda za to zbornico. Ta uredba je stopila v moč z dnem razglasitve v »Službenih Novinah«, to je dne 16. julija 1925 in je objavljena v Uradnem listu št. 70 od 29. julija 1925.

Po tej Uredbi se imenuje ljubljanska Zbornica, koje okrožje obsega ljubljansko in mariborsko oblast: **Trgovska, obrtniška in industrijska zbornica**. Zbornica se deli na tri odseke, ki so: trgovinski, obrtni in industrijski. Predsednika izvoli Zbornica v otvoritveni seji izmed sebe, nadalje se volijo trije podpredsedniki, iz vsakega odseka po eden. Odseki se posvetujejo in sklepajo o stvareh, ki se tičejo izključno gospodarskih gran, v njih zastopanih, in to v mejah, določenih s poslovnim redom.

Gospod minister trgovine in industrije je dne 30. junija 1925 predpisal nov volilni red Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani, ki se je v »Službenih Novinah« oz. v Uradnem listu objavil istočasno z gori navedeno Uredbo. Po tem volilne mredu voli vsak odsek v štirih kategorijah, določenih po višini pridobnine (obči ali posebni pridobninski davek, ne vpoštevaje doklade). Vsaka kategorija voli 4 prave člane (in 4 namestnike), tako da ima vsa Zbornica 48 pravih članov, po 16 iz vsakega odseka.

Volilni red zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.

I. Odseki.

§ 1. 1. Za upravno področje ljubljanske in mariborske oblasti ustanovljena zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani obstoji iz 48 pravih članov, ki so razdeljeni na tri odseke, namreč: trgovinski, obrtni in industrijski odsek. Vsak odsek ima 16 članov.

2. Po 4 člani vsakega odseka morajo domovati na sedežu zbornice. Po šest članov vsakega odseka mora domovati v okrožju ljubljanske oblasti, po šest pa v okrožju mariborske oblasti.

Iz zborničnega področja izključujeta se kastavski okraj in Medjimurje.

II. Volilne kategorije.

§ 2. A. Trgovinski odsek obsega:

a) vso blagovno trgovino, izvzemši krošnjarstvo, prodajo tobaka, smodk, kolkov, poštnih znamk in smodnika;

b) trgovinske pomožne obrti (kakor komisijonarska in špedicijska opravila, trgovinske agente, trgovinske mešetarje, skladišča, tehtalne in merske zavode);

c) lekarniške obrti;

d) pridobitne in gospodarske zadrage in društva, ki vrše kakšno trgovinsko podjetje, kakor nakupne zadrage trgovcev, skladiščne zadrage in konsumna društva;

e) novčana, kreditna in zavarovalna podjetja, zlasti tudi hranilnice vseh vrst, na vzajemnosti temelječe zavarovalne zavode in gospodarske pridobitne zadrage, ki imajo namen pridobitev ali gospodarstvo svojih članov pospešiti z dovoljevanjem kredita (kreditne zadrage);

f) prometna podjetja, všteti državne železnice.

Trgovinski odsek se voli v štirih kategorijah, in sicer treba za aktivno volilno pravico v

I. volilni kategoriji plačevati vsaj Din 1000.— pridobnine vsako leto;

II. volilni kategoriji vsaj po Din 300.— ali pa manj nego Din 1000.— pridobnine;

III. volilni kategoriji vsaj po Din 75.— ali pa manj nego Din 300.— pridobnine;

IV. volilni kategoriji manj nego 75.— Din pridobnine.

Vsaka teh kategorij voli štiri prave člane in štiri namestnike.

B. Obrtni odsek obsega:

a) podjetja izdelovalnih obrtov, izvzemši ona podjetja, ki so trgovinsko-sodno registrirana in imajo obenem znake tovarniškega obrata;

b) podjetja gostilničarskih in krčmarskih obrtov, všteti prenočevanje tujcev;

c) obrtna podjetja, ki prevzemajo obdelavo premičnih stvari za druge, če niso trgovinskosodno registrirana;

d) pridobitne in gospodarske zadrage, ki vrše kakšno obrtno podjetje gornje vrste, kakor produktivne zadrage, ali imajo po svojih pravilih namen pospeševati obrtno gospodarstvo, kakor delovne zadrage, skladiščne zadrage, surovinske zadrage;

e) druga, ne v kakšen drug oddelek uvrščena obrtna podjetja, zlasti stavbne obrte, izvoške, prevoznike po suhem in po vodi in postrežke.

Obrtni odsek se voli v štirih volilnih kategorijah, in sicer je treba za aktivno volilno pravico v

I. volilni kategoriji plačevati vsaj Din 75.— pridobnine vsako leto;

II. volilni kategoriji vsaj Din 50 pa manj nego Din 75;

III. volilni kategoriji vsaj Din 25, pa manj nego Din 50;

IV. volilni kategoriji manj nego Din 25.—

Vsaka teh kategorij voli štiri prave člane in štiri namestnike.

C. Industrijski odsek obsega:

a) podjetja izdelovalnih obrtov, ki so trgovinskosodno registrirana in imajo obenem znake tovarniškega obrata;

b) trgovinskosodno registrirana obrtna podjetja, ki prevzemajo obdelavo ali predelavo premičnih stvari za druge (kakor barvarnice, apreturini zavodi, tiskalne tovarne), dalje tiskarne, če njih obrat ni samo rokodelski;

c) trgovinskosodno registrirana stavbna podjetja;

d) rudnike, plavže, rudarske družbe.

Industrijski odsek se voli v štirih volilnih kategorijah, in sicer je treba za aktivno volilno pravico plačevati v

I. volilni kategoriji vsaj Din 16.000 pridobnine vsako leto.

II. volilni kategoriji vsaj Din 1200 pridobnine, pa manj nego Din 16.000;

III. volilni kategoriji vsaj Din 300 pridobnine, pa manj nego Din 1200;

IV. volilni kategoriji manj nego Din 300.

Vsaka kategorija voli 4 prave člane in 4 namestnike.

III. Aktivna in pasivna volilna pravica.

§ 3. 1. Aktivno volilno pravico imajo one, vse državljanske pravice uživajoče osebe brez razlike spola, ki v zborničnem področju vrše kakšno trgovsko, obrtno, industrijsko ali rudarsko podjetje samostojno ali kot javni družabniki, pri pravnih ali skupnih osebah, ki vrše kakšno tako podjetje, osebe, ki so kot predsednik ali član vodstva, prokurist ali poslovodja podjetja v to svrhu od podjetja pooblaščen na način kakor to predpisuje zakon za prevzemanje obveznosti, ako

2. se od omenjenih podjetij plačuje pridobninski davek.

Volilna pravica v IV. volilni kategoriji vsakega odseka ni vezana na noben minimalni cenzus, zadošča, da se plačuje sploh kakšen znesek pridobnine.

S pridobninskimi zneski, navedenimi v § 2., je razumeti za pobiranje predpisane državne splošne pridobnine ali državne pridobnine javnemu dajanju računov podvrženih podjetij brez vseh državnih ali samoupravnih doklad.

§ 4. Kot pravi člani smejo biti izvoljeni oni člani trgovskega, obrtnega in industrijskega stanu, ki so

1. državljani kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in ki so dovršili 30. leto svojega življenja, imajo že najmanj dve leti aktivno volilno pravico v zborničnem področju ali pogojev za volilnega pooblaščenca, in

2. stalno domujejo v zborničnem področju.

Osebe, ki niso državljani kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, in ženske nimajo pasivne volilne pravice, pač pa aktivno, ako izpolnjujejo v § 3. navedene pogoje za njo.

Pasivno volilno pravico imajo volilci le v onem odseku, v katerem imajo aktivno volilno pravico; imajo pa pasivno volilno pravico vseh kategorij svojega oddelka.

Niti voliti, niti izvoljeni biti ne morejo oni, glede katerih obstojajo razlogi, ki jih po občinskih volilnih zakonih izključujejo od aktivne in pasivne volilne pravice v občinska zastopstva, kolikor pričujoči volilni red ne določuje drugače.

(Konec prih.)

Bolniška blagajna.

Skoro ni bolj perečega vprašanja za malega obrtnika kot so prispevki za svoje pomočnike in vajence pri okrožnem uradu za zavarovanje delavcev v Ljubljani. Pri vsakem sestanku obrtnikov ali trgovcev se obravnava to vprašanje in nešteto resolucij je že bilo vloženih v svrhu znižanja prispevkov za zavarovanje delavstva, ker mali obrtnik ne more prenesti tako visoke dajatve. Ker pa se ministrstvo za socialno politiko peča z načrtom, prispevke še zvišati in ves urad za zavarovanje delavcev reorganizirati, je dobro, če se sliši tudi glas iz urada samega, tako da je vso zadevo lažje presoditi. Iz tega razloga priobčujemo dopis okrožnega urada, kateri je bil začetkom avgusta sicer objavljen v vseh slovenskih dnevnikih, a tudi takoj pozabljen in je brez vsake strokovne kritike pasiral javnost. Dopis se glasi:

K računskemu zaključku Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani je v Uradnem listu št. 66 od 14. VII. 1925 objavil računski zaključek za leto 1924. To je storil, da javnost in zlasti prizadeti interesi dobe čist vpogled v finančno gospodarstvo in stanje urada. Objavljeni računski zaključek govori veliko. Urad upa, da bo ta govor razpršil marsikatero predsodke in razčistil

maršikatera napačna mnenja, ki v naši zlasti pridobitni in delavski javnosti vzdržujejo in utrjuje nerazpoloženje proti uradu.

Predvsem je treba z vso resnostjo podčrtati dejstvo, da je socialno zavarovanje nuja in absolutna potreba našega gospodarstva in naše socialno-higijenske in splošne kulture. Zato stvar socialnega zavarovanja ni stvar posameznikov ali posameznih slojev, ampak velevažna stvar celega naroda. Ako socialnega zavarovanja ne bi bilo, bi ga morali nujno ustvariti. V socialnem zavarovanju se zrcali sila naše kulture. Vsi kulturni narodi temu problemu posvečajo veliko pozornost in so ponosni na svoje delo. Resnica je, da je socialno zavarovanje najbolj občutljiva panoga javne uprave, ker se v svojem praktičnem udeleževanju zelo neposredno dotika vsakdanjih interesov delojemalcev delodajalcev. Radi te rahločutnosti je razpoloženje ali nerazpoloženje napram instituciji zavarovanja prav posebno nestabilno in javno mnenje zelo lahko ranljivo. To dejstvo je oni nevarni psihološki inponderabilni moment, ki nepravilno reguliran, more zavarovanju veliko škodovati. Treba je samo en slučaj nepravilnosti v upravi generalizirati in celotna javnost občutno reagira, pozabi se na vse ostalo dobro. Nestvarna kritika je za socialno zavarovanje zelo nevarna. Nerazpoloženje proti instituciji sami raste — v škodo narodu. To nerazpoloženje dokumentira nepojmovanje višjih nalog socialnega zavarovanja in razdira zgradbo, o kateri so Čehi rekli, da je ona najmonumentalniji spomenik njihove kulture.

Bolniško-zavarovalna panoga je v letu 1924 zaključila z deficitom. Izkazani znesek deficita pa je le teoretičen. Dejanska izguba je znatno višja. Karakterizira jo svota nevplačanih pripisov. Ragi tega dejstva mora bolniško-zavarovalna panoga živeti od posojil pri nezgodno-zavarovalni panogi, kateri istotako grozi kriza.

Bilanca ne izkazuje nikakih rezervnih fondov, dasi so isti predvsem po zakonu predpisani, dalje pa tudi gospodarsko, zlasti za slučaje epidemij nujno potrebni.

Račun izgube in dobička izkazuje samo finančno gospodarstvo v bolniško-zavarovalni panogi, v nezgodno-zavarovalni panogi tuk. urad po zakonu zavarovanja samo posreduje, dočim je dejanski nosilec Osrednji urad za zavarovanje delavcev v Zagrebu. Pri tej priliki je potrebno poudariti sledeče značilno dejstvo: Nevplačani prispevki (bolniški in nezgodni) znašajo 22 in pol milijona Din, kar pomeni, da je ves ta znesek služil naši industriji in obrti, celo oni, ki odpade na oni del premij, ki se delavcem odteguje od mezd. Ta slednji del nevplačanih premij ima pravno značaj javnega zaupanja denarja in vsako zadrževanje tega denarja mora tvoriti dejanski stan kaznjivega dejanja po kazenskem zakonu. Koncem leta 1924 je znašal skupni zaostanek na neporavnanih prispevkih od leta 1922 dalje 22.575.551.13 Din, od tega zneska odpade na bolniško zavarovalne premije 16.220.305.35 Din, na nezgodno-zavarovalne 4.889.231.85 Din, za borzo dela 806.476.45 Din in za delavsko zbornico 589.537.48 Din. Od teh znezkov odpade Din 9.137.928.37 na oni del premij, ki se po zakonu odteguje od mezd. Ta znesek je, kakor omenjeno, javni, zaupani denar in urad bo prisiljen proti posameznim delodajalcem vložiti ovadbo na državno pravdnitvo. Normalni zaostanek bi smel znašati nekako trimesečni predpis, t. j. okoli Din 12.000.000.—. Napram poslovanju v letu 1923 so se izdatki v letu 1924 zvišali na 26,05%, prejemki pa za 2,57%. Ta položaj jasno osvetljuje finančno krizo urada.

V uradno poslopje tuk. urada so investirane nezgodno-zavarovalne kapitalije kapitaliziranih nezgodnih rent. Te kapitalije se morajo obrestovati in amortizirati, ker iste tvorijo rentne zneske, ki se bodo v teku let splačevale ponesrečenem. Z drugimi besedami: Uradno poslopje je zidano na dolg, ki ga je brezpogojno vrniti nezgodno-zavarovalni panogi. Povsem napačno je mnenje, da je uradno poslopje zidano iz čistega dobička, katerega ni ne v eni in ne v drugi panogi zavarovanja. Ta povsem napačna domneva je v znatni meri povzročila in gojila neugodno razpoloženje napram uradu.

V splošnem je razširjeno mnenje, da je socialno zavarovanje drago. Ta trditev ne odgovarja dejanski resnici. V bolniško-zavarovalni panogi je v veljavi 6% prispevek zavarovane mezde. Ta odstotek je nižji od onega pred ali med vojno in ni višji od prispevka v drugih državah, ki dosega celo 10%. Zlasti Nemčija kljub težki povojni gospodarski krizi nosi znatno višja socialna zavarovalna bremena. In nosi jih s ponosom. Povprečni nezgodni-zavarovalni prispevek znaša 1,5% zavarovalne mezde. Pred vojno je bil normalno preko 2,5%. Pri teh znižanih premijah pa so zakonite dajatve v obeh panogah znatno višje. Spominjamo samo na novo uvedeno zakonito družinsko zavarovanje, na podaljšanje zdravljenja v bolnicah od 4 tednov na 26 tednov, na zobno nego, na specialna zdravljenja, ambulatorije, na podaljšanje podporne dobe od 26 tednov na eno leto, na visoke porodniške dajatve, opremo deteta itd. itd., v nezgodnem zavarovanju je polna renta dvignjena od 66 $\frac{2}{3}$ % na 100% zavarovalnega zaslužka, priznajo se proteze, lečenje nezgode sploh ni terminirano.

Vse te dajatve so gospodarsko in socialno utemeljene, nekatere imajo celo značaj mednarodne obveznosti.

Podpor za porodnice, opreme za dete, oskrbe v bolnicah za družinske člane, zobnih naprav itd. predvojni računski zaključki sploh niso izkazovali ali v zelo nizkih, skoro brezpomembnih zneskih. Danes pa te podpore dosegajo več milijonov. Podpore imajo tendenco stalnega dvigovanja. Tako je boleznina v letu 1923 znašala 29,13%, v letu 1924 35,74%, oskrbi stroški v bolnicah v letu 1923 8,04%, v letu 1924 10,34%, stroški zdravnikom v letu 1923 6,58%, v letu 1924 11,28% vseh izdatkov. Upravni stroški so v letu 1923 znašali 19,22%, v letu 1924 pa 18,74%.

(Konec prih.)

Razširjajte in priporočajte „Obrtnika“.

Današnji številki prilagamo izpolnjene položnice vsem tistim, ki do danes še niso poravnali naročnine za l. 1925 s pozivom, da nakažejo zaostalo naročnino čimprej, ker mora Uprava lista v tiskarni plačati vsako številko sproti in je vsled tega navezana edino na vplačano naročnino.

Upravništvo se tem potom obrača na vse naročnike, naj se zavedajo svoje dolžnosti, posebno pa še opozarja obrtnike in trgovce, da storijo vse kar je v njihovi moči, da se bo njihovo strokovno glasilo razvijalo in uspešno branilo interese obrtnega in trgovskega stanu v sedanjem resnem času.

UPRAVNIŠTVO.

Novice za obrtnike.

Umrli je član obrtne zveze g. Štefan Srečnik, čevljarški mojster in posestnik v Tržiču. N. v m. p.

Obrtna zveza v Tržiču naznanja starišem in mojstrom, da prevzema posredovanje dela za vajence in pomočnike. Starši, posebno delavskih in kmetskih slojev, kateri želijo dati svojega sina učiti rokodelstva in ne najdejo primerne moštra, naj se prijavijo pri tajniku obrtne zveze g. Valjavcu, krojaškemu mojstru v Tržiču.

Ravno tako prosimo vse gospode mojstre, kateri potrebujejo vajenca ali pomočnika, da se obrnejo na zgoraj omenjeni naslov. Posredovanje se vrši sporazumno z obrtno zvezo v Ljubljani. Obrtna zveza je pripravljena radevolje in brezplačno dajati tozadevna pojasnila.

Redni občni zbor Obrtne zveze za Tržič in okolico se vrši v Tržiču dne 27. septembra ob pol 10. uri v prostorih

»Naš dom«. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika, 2. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora, 3. Poročilo tajnika in blaginika, 4. Volitev novega odbora, 5. Slučajnosti. Člani naj se občnega zbora polnoštevilno udeležijo, da se prepričajo o delovanju Obrtnice zveze in podajo mnenje za nadaljnje delovanje. — Predsednik.

Krošnjarsstvo v Avstriji je dovoljeno v polnem obsegu na podlagi trgovinske pogodbe med Avstrijo in našo državo.

Podjetniki naj plačujejo davke, država pa bo jemala dobiček pri prodaji enotnih šolskih zvezkov, ki jih namerava v lastnih tiskarnah tiskati. Iz raznih virov se poroča, da se naše ministrstvo prosvete resno bavi z mislijo, da dobi monopol za izdelovanje šolskih zvezkov za srednje šole državna tiskarna. Ker se namerava predpisati v ta namen za vse srednje šole enoten tip, je razumljivo, da bodo učenci morali uporabljati in kupovati samo zvezke iz državne tiskarne.

Razlastitev zemlje je dovoljeno pri gradbi električnih naprav za daljnovode po zakonu z dne 1. avgusta 1925, čl. 53 in 59. Za razlašeni objekt oziroma zemljo se plača odškodnina, ki jo določijo zapriseženi cenilci.

Razdelitev nagrad vajencem se je vršila 5. julija t. l. v dvorani Mestnega doma na slovesen način. Več govornikov je obrazložilo pomen odlikovanja najboljših del in ob tej priliki tudi povdarjalo, da bi naj se vajeniške razstave, kot je bila letošnja v Ljubljani, večkrat priredilo in dalo tako možnost mladini, da se pokaže pred javno kritiko.

Vrtnarstvo kot rokodelski obrt je ministrstvo trgovine in industrije proglasilo z naredbo, v kateri se vrtnarstvo uvrsti v rokodelsko obrt, v kolikor se bavi z gojenjem cvetja in okrasnega bilja v toplih gredah, steklenih vrtilih in drugih sličnih specialnih napravah, kakor tudi s pridelovanjem cvetličnega semena za prodajo.

Mizarji po deželi lahko še v naprej polagajo mehki pod in slepe pode pod parkete, dasi spada to delo prav za prav v delokrog tesarskih mojstrov. Pač pa je obrtni odsek trg. zbornice v Ljubljani v svoji seji odločil, da izdelovanje lesenih stopnic, v kolikor je delo konstruktivne narave, spada izključno v delokrog tesarskih mojstrov in to delo mizarji ne smejo izvrševati.

Obrtna razstava v Ljutomeru je bila otvorjena 9. avgusta t. l. Ves aranžma je bil posrečen in v splošnem se je hvalilo posamezne razstavljene predmete. Posebno pozornost je vzbudila omara s kompletno garnituro tamburaških instrumentov, katere je izdelal mizarjski mojster Martin Makovec iz Presike.

Elektrarne močne nad 150 konj. sil se smatrajo za tovarniško podjetje, vse manjše pa za obrtno proizvodnjo elektrike. Tako je mnenje trgovske obrtnice zbornice v Ljubljani. Dosedaj ima Slovenije samo 10 elektrarn, ki proizvajajo več kot 150 konjskih sil.

Reorganizacijo zavarovanja delavcev namerava izpeljati ministrstvo za socialno politiko, ker so se v poslednjem času v tej instituciji pojavile ogromne pasive. Pred reorganizacijo bo posebna komisija pregledala dosedanje delovanje institutov za zavarovanje delavcev.

Vpogled v poslovne knjige je pričela davčna administracija za mesto Ljubljana kar na veliko prakticirati, dasiravno ji tozadevna naredba z dne 16. marca 1917, drž. zak. št. 124 daje tako dovoljenje samo v izjemnih slučajih ako se drugače ne more zadostiti uradnimi predpisi.

Znižanje obrestne mere? — Vsled vedno naraščajoče vrednosti dinarja se je poživila misel za varčevanje, hranilne vloge se dvigajo in banke razpolagajo z vedno večjimi goto-

vinskimi sredstvi, ker marsikdo ne obnavlja svoje zaloge po razprodaji v polnem obsegu, ampak vsled sigurnejšega, in po navadi večjega dobička nalaga svoj denar v denarnih zavodih. Zaradi tega niso bile banke nikdar likvidnejše nego so danes in imajo na žiroračunu pri Narodni banki ogromne svote. Obrestna mera hranilnih vlog pri bankah se je vsled tega znižala na 5—6%. Znižala se je tudi obrestna mera za vezane vloge. Kljub temu dotok hranilnih vlog in plodonosnih naložb še vedno narašča. Po znižanju obrestne mere za vloge naj bi sedaj prišlo na vrsto znižanje obrestne mere za posojila, ker so nekateri denarni zavodi pasivne obresti spričo opisanega položaja na denarnem trgu že zdatno znižali.

Stare novčaničke po 100 in 1000 Din se vzamejo iz obtoka. Stare novčaničke državne izdaje po 100 in 1000 Din se v kratkem do cela zamenjajo z bankovci Narodne banke iste vrednosti, ki so že v obtoku in katerih ima Narodna banka v zadostnih količinah na razpolago. Stare novčaničke se bodo jemale iz obtoka po gotovem načrtu, tako da bo zamenjava končana najkasneje do konca t. l.

Komorska doklada pri novih hišah. Davčni uradi razpošiljajo te dni opozorilne položnice. Na njih so navedeni posamezni davki in zapazili smo, da se nahaja med njimi tudi **komorska doklada** (doklada za vojaška prevozna sredstva) pri hišah, ki so davka začasno oproščene.

Opozorjamo, da je v členu 14. zakona o proračunskih dvanajstinah za mesec julij-november 1925 izrecno določba, ki oprošča novozgrajena poslopja **tudi te doklade**. Opozorilne položnice so bile torej najbrž že prej napravljene, predno je izšel ta zakon, ali pa so nekateri davčni uradi to določbo še prezrli.

Ker izračuna davčni urad invalidski davek s komorsko doklado vredno definitivno šele koncem vsakega leta, bo vsak urad predpis lahko še popravil. Vsem posestnikom hiš, ki so začasno davka prosti, priporočamo le, naj pazijo tudi sami, da se jim komorska doklada ne bo predpisavala od hiše, o čemur se prepričajo v začetku l. 1926 lahko v davčni knjižici. Pri tolikem zaposlenju davčnih uradov se take pomote namreč lahko dogode.

Od hiš, ki so davka in doklad proste, torej od onih hiš, k so bile zidane po 22. juliju 1920, se plačuje pri davčnem uradu **samo invalidski davek**, sicer pa prav ničesar, zlasti ne komorska doklada.

Ta poslednja doklada se seve ne plačuje tudi od vseh drugih hiš, ki so bile zidane in so davka še proste ter plačujejo samo navadne doklade.

Preračunavanje zamudnih obresti od davčnih zaostankov. Davčne zamudne obresti so se z zadnjim dvanajstinskim zakonom zvišale od 8 na 12%. Generalna direkcija neposrednih davkov je z razpisom z dne 8. maja 1925 št. 16.455 odredila, da se smejo od zaostankov, ki so zapadli v plačilo pred 1. aprilom t. l., zaračunati do 31. marca t. l. samo 8% in šele za čas od 1. aprila t. l. dalje 12% obresti. Zamudne obresti se torej smejo z 12% zaračunavati le za čas izza 1. aprila t. l., ne pa za vso dobo zaostanka, tako da se plača od zaostanka, ki je zapadel v plačilo dne 1. februarja t. l., zamudne obresti do 31. marca t. l. z 8% in od 1. aprila t. l. dalje 12%.

Občinska uvoznina v Ljubljani. Gremij trgovcev v Ljubljani naznanja, da je gerentski svet za oskrbovanje občinskih poslov mestne občine ljubljanske ugodil prošnji gremija glede plačevanja uvoznine za posodo, v kateri prodajajo ljubljanski trgovci blago odjemalcem izven Ljubljane. V bodoče bodo pobirali dohodarstveni uradi uvoznino po naredbi pokrajinskega namestnika za Slovenijo z dne 21. avgusta 1922, št. 282/88, po tar. post. I. in ne po tar. post. II. kakor sedaj. Ta olajšava velja le za rabljeno posodo, katero vračajo izvenljubljanski odjemalci.